

for permanent opholdstilladelse. Synes den socialdemokratiske ordfører ikke, at sådan en 7-8-års-regel betyder lige lang nok ventetid?

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Det har jo gennem tiden været et generelt problem i behandlingen af asylansøgere, at det har kunnet trække ud. De mennesker, som hr. Søren Søndergaard her taler om, er altså nogle, der har fået afslag gennem tiderne, og som altså også i den proces, der nu er gået i gang med genoptagelse af alle de serbiske sager, får afslag igen.

Det er klart, at 6-7 års ventetid ikke er morsom, men i betragtning af den situation, vi oplever i området for øjeblikket, hvor der dog er blevet en våbenhvile – det er jo svært at spå om fremtiden, men indtil videre holder den, og det vil sige, at vi i dag i modsætning til for fire år siden formentlig står over for en konflikt under afvikling – synes vi, at det er rimeligt at sige: Nu sikrer vi disse menneskers mulighed. Vi giver dem opholdstilladelse. Vi giver dem arbejdstilladelse. Vi giver dem mulighed for at få om ikke andet så dog i hvert fald en væsentlig bedre tilværelse end den, de har haft hidtil, og så vil vi afvente udviklingen i området.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg forstod ikke helt svaret fra den socialdemokratiske ordfører. Jeg kan huske, da vi havde debatten om de bosniske flygtninge, hvor Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet stillede et forslag om en syv-års-regel. Dengang gik den socialdemokratiske ordfører meget ivrigt imod en sådan syv-års-regel. Vi kan jo finde passagerne frem, men jeg synes, fru Dorte Bennedsen på daværende tidspunkt brugte nogle fantastisk gode argumenter for, hvorfor det var uantageligt med sådan en syv-års-regel.

Og nu står vi altså i den situation, at fru Dorte Bennedsens parti åbenbart vil indføre en lov, som på nuværende tidspunkt betyder, at 90 pct. – sådan som tallene ligger – af dem, der får afslag, kommer til at vente et eller andet sted mellem seks og otte år.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Fru Dorte Bennedsen gjorde i sin ordførertale en del ud af, at kommunerne skulle have nemmere ved at overtage integrationen af flygtningene, bl.a. fra de her barakbyer, hvor de bosniske

flygtninge jo ofte bor i første omgang. Jeg vil gerne spørge fru Dorte Bennedsen, om hun så ikke også mener, det er vigtigt, at kommunerne har det rette grundlag for at træffe en beslutning om eventuelt at overtage integrationen.

I dag er det sådan, at i en lang række kommuner kan man ikke – selv om man ønsker det – få oplyst, hvad de her barakbyer skal benyttes til, i fald kommunen hurtigt overtager integrationen af de flygtninge, der bor i barakbyerne. Det kan de ikke få at vide i dag. Der ligger ikke nogen som helst oversigter eller vurderinger af, hvad barakbyerne skal bruges til.

Jeg har stillet et spørgsmål til ministeren om dette og fået det svar tilbage, at der er flere muligheder, at man vurderer det, og at man ikke rigtig er kommet frem til nogen nærmere tilkendegivelse af, hvad man ønsker at bruge de her barakbyer til, som jo altså blev opstillet som midlertidige boliger uden om en del af de love, som ellers regulerer opførelsen af bygninger i det danske samfund. Og det er rimeligt, at kommunerne får et klart svar vedrørende de her forhold, inden man forsøger at få kommunerne til hurtigere at overtage integrationen af flygtningene.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Søren Søndergaard har fuldstændig ret i, at jeg har talt imod det forslag, der har været, om, at der skulle være en syv-års-frist, men der er den væsentlige forskel, at dengang talte vi om folk, der havde fået asyl og var blevet anerkendt som flygtninge, og dér syntes vi, at tre år var nok.

Til hr. Thulesen Dahl vil jeg sige, at jeg slet ikke forstår, hvilken sammenhæng det har med kommunernes mulighed for at overtage barakbyerne; men jeg vil godt om det problem sige, at da vi i sin tid lavede flygtningelandsbyerne, da kunne kommunerne – jeg kan ikke på stående fod huske alle detaljer – mod at betale visse af investeringerne, kloakering, eller hvad det nu ellers var, disponere over flygtningelandsbyerne, når de var færdige med at blive brugt til deres formål omkring bosnierne.

I min erindring er det meget få kommuner, der er gået ind i det, og det vil sige, at det er staten, der ejer de tomme flygtningelandsbyer og derved også disponerer over, hvad de skal bruges til. Men det har jo intet som helst at gøre med, om kommunen overtager integrationen eller ej. Hvis kommunen ikke overtager integra-